

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011663
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116011663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M, MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.07.2019, v trestnej veci obžalovaného C. Y. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 11.09.2018 sp. zn. 33T 94/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanému C. Y. M. B. A. J. M. E. W. , nar. XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom Q.
I. XXX, M.. G.,

u k l a d á

Podľa § 156 ods. 3, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 250,- (dvestopäťdesiat) eur.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zákona peňažný trest zaplatí odsúdený v mesačných splátkach po 25,- eur tak, aby celý dlh bol splatený do 1 (jedného) roka.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného C. Y. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods.3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že:

- dňa 21.03.2016 asi o 12.15 hod. v obci Q. I., M.. G. v rómskej osade v časti zv. „E. I. bezdôvodne fyzicky napadol C. G. tým spôsobom, že ho lopatou udrel do oblasti ľavej ruky, v dôsledku čoho mu spôsobil zranenia a to: kožnú odreninu brady, kožnú odreninu prednej steny hrudníka vpravo, kožné odreniny ľavého predlaktia, kožnú odreninu ľavej ruky so zlomeninou V. záprstnej kosti ľavej ruky s posunom úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 10 týždňov.

Za to mu podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmieničného odsúdenia v trvaní 2 rokov.

Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s použitím § 74 ods.1 Tr. zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal okresný prokurátor, avšak len čo do výroku o treste, odvolanie, a to v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch svojho odvolania namietal, že prvostupňový súd pri výroku o treste pochybil, pokiaľ nepostupoval v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zákona a obžalovanému neuložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný sa skutku dopustil dňa 21.03.2016, a to počas plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia v inej trestnej veci Okresného súdu Prešov, kde táto mu plynula od 27.09.2013 do 27.09.2017. Aj keď táto v čase rozhodovania okresného súdu už uplynula, nebolo rozhodnuté, aby sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody a pre jeho výkon obžalovaného zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže obžalovaný na okresnom súde vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou a okresný súd toto vyhlásenie o vine prijal, preskúmaval len napadnutý výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné avšak čiastočne aj z iných dôvodov ako uviedol prokurátor.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ako to napokon aj konštatoval prokurátor v podanom odvolaní, že súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na poľahčujúce, ako aj priťažujúce okolnosti, pričom pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol v tomto prípade vyrovnaný, a preto obžalovanému uložil trest uvedený vo výroku napadnutého rozhodnutia. Tieto poľahčujúce a priťažujúce okolnosti súd prvého stupňa vyhodnotil správne a v tomto smere niet čo súdu prvého stupňa vytknúť.

Správne okresný súd za situácie, že mal pochybnosť o duševnom stave obžalovaného, ktorý je navyše aj invalidným dôchodcom a slabo počujúcou osobou, pribral do konania znalkyňu z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá u obžalovaného konštatovala emočne nevyrovnanú simplexnú osobnosť s rozumovými schopnosťami na úrovni ľahkej mentálnej retardácie (podľa staršej klasifikácie ťažkej debility), zistila že u obžalovaného v čase skutku nebola rozpoznávacía schopnosť podstatne znížená, avšak ovládacia schopnosť bola vzhľadom na nevyrovnanú osobnosť obžalovaného podstatne zmenšená, nie však vymiznutá a navrhla obžalovanému uložiť ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou za účelom tlmenia prejavov neurolobility a impulzivity obžalovaného.

Obžalovaný C. Y., vychádzajúc z odpisu registra trestov má v tomto registri doposiaľ tri záznamy, v dvoch prípadoch došlo k zahladeniu odsúdenia, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/70/2013 zo dňa 27.09.2013, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, ktorého výkon bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 4 rokov, skúšobná doba teda plynula od 28.9.2013 do 28.9.2017 (§ 50 ods. 1 druhá veta Tr. zákona). V čase rozhodovania okresného súdu pritom nebolo rozhodnuté o tom, že by sa snáď obžalovaný v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia osvedčil. Správne potom prokurátor namietal, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia a preto nebolo možné výkon trestu mu podmienične odložiť podľa § 49 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona totiž ustanovenie odseku 1 (§ 49 Tr. zákona) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Nepochybne sa obžalovaný C. Y. dopustil stíhaného trestného činu úmyselne a v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia za úmyselný trestný čin, a preto neboli splnené zákonné podmienky pre ukládanie podmieneného trestu odňatia slobody. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že odsúdenému uplynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia.

Na druhej strane však bol krajský súd toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu, kedy obžalovaný napadol poškodeného pri vzájomnom konflikte medzi jeho vlastnou manželkou a manželkou poškodeného, ktorá je sestrou obžalovaného a vzhľadom na to, že podľa vyjadrenia poškodeného ktoré predniesol na verejnom zasadnutí pred krajským súdom sa ich rodinné vzťahy zlepšili, s prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že obžalovaný konal v stave zmenšenej príčetnosti, účel trestu naplní peňažný trest vo výške 250,- eur. Pre prípad, ak by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený uložil krajský súd náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Týmto rozhodnutím krajského súdu nebol dotknutý výrok okresného súdu o uložení ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou, ktoré liečenie spolu s peňažným trestom je spôsobilé prispieť k prevýchove obžalovaného.

Na záver sa žiada uviesť, že tak okresný súd ako aj orgány činné v trestnom konaní pribrali do konania na tlmočenie obžalovanému ako tlmočníčku z jazyka rómskeho a posunkovej reči nevestu obžalovaného aj keď je taký postup v rozpore s ustanovením § 11 ods.1 z. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Toto pochybenie nebolo možné napraviť, keďže výrok o vine bol právoplatný vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o jeho vine. Krajský súd pribral do konania tlmočníka z rómskeho jazyka, ktorý kontroloval tlmočenie príbuznej obžalovaného, ktorý neovláda spisovný jazyk, navyše trpí čiastočnou stratou sluchu a neovláda posunkovú reč.

Z týchto dôvodov potom krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vo výroku o treste zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný